

1989 ਦੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,—ਅਕਤੂਬਰ 19, 1989 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਪੂਰਵ-ਉਲੇਖਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਕੋ ਆਪਰੇਟਿਵ ਹੋਲਸੇਲ ਸਟੋਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ,
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ
ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 10772।

12 ਅਪ੍ਰੈਲ 1991

ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 - ਐੱਸ. 55 ਅਤੇ 56 — ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ—ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ—ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ—ਦੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ—ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ — ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਹੋਲਡਿੰਗ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ—ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ — ਕਾਰਵਾਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ - ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਧੀਕ - ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈ।

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਕੇ ਜਾਂ ਸਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹੋਲਸੇਲ
ਸਟੋਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜਲੰਧਰ
ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਾੜ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹੋਰ ਉਪਚਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ

ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਾਂ-ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਆਚਰਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(ਪਰਾ ੬)

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ: -

- (i) P/3, P/ 1 5 ਅਤੇ P/6 ਭਾਵ ਅਵਾਰਡ ਅਪੀਲੀ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਟੀਓਰੀਰੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ;
- (ii) ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ;
- (iii) ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟਾ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਨੱਥੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ;
- (iv) ਰਿੱਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟਾ;
- (v) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ;
- (vi) ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜੋ।

ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P/3 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। P/5 ਅਤੇ P/6 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਵੀ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਸ.ਕੰਗ ਐਮਕੇ ਤਿਵਾੜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਰਾਜ ਲਈ ਪੀ.ਬੀ.।
ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਐਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ "ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਸਟੋਰ" ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੰਸਟੋਫੈਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਦ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਹੈ। P-3 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਰੀਵਿਜ਼ਨ (ਅਨੇਕਸ ਯੂਰਜ਼ P-5 ਅਤੇ P-6) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਜ਼ਨਸ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 69,432-66 ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਆਦਿ ਲਈ। ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਜ਼ਨਸ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 15 ਜੂਨ, 1976 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, 20 ਨਵੰਬਰ, 1981 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 12 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ, 1982, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਬਿਜ਼ਨਸ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਅਤੇ ਕਮੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਲਾਜਪਤ ਨਗਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 471 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਰਜਿਸਟਰਾਰ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55(1) (b) ਅਧੀਨ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਅਨੁਲੱਗ P1 ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, — ਅਨੁਲੱਗ P-2 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ। 69,432-66 ਜੋ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹੋਲਸੇਲ ਸਟੋਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

10 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1987 ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡਿੰਗ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 5 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 1987। ਇਹ ਅਪੀਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ 2 ਮਾਰਚ, 1988 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਣ-ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੀਐਨ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਅਤੇ P-6 'ਤੇ ਹਨ। ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਸਟੇਫੈਡ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(3) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। * ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ , 21 ਮਾਰਚ, 1978 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-3 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਕਿਸੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ. ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ, 1986 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕਾਇਮਤਾ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਈ ਹੋਰ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਕੰਗ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 55 ਅਤੇ 56 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 'ਇਕੱਲਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ

ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। 23,275 ਤੋਂ ਰੁ. 69,432-66. ਉਸਨੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਸ ਰਿਆੜ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਤਿਵਾੜੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

(6) ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ-ਉਸ ਦੇ (8 ਜੁਲਾਈ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮ) ਵਿੱਚ, ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਨੁਸ਼ਚੀ ਪੀ-3 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, - 8 ਜੁਲਾਈ, 1986 ਦੇ uide ਆਰਡਰ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ । ਇਹ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਏ। ਸਥਿਤੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਉਸਨੇ ਵਾੜ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋ ਗਏ ਹਨ । ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਾੜ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹੋਰ ਉਪਚਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਾਂ-ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ

(7)

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹੋਲਸੇਲ ਸਟੋਰਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ. ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, - 21 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰਐਲ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(8) ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ, ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ (ਅਨੈਕਸਚਰ P-3) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਾਅਵਾ. ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 23,275-00 ਤੋਂ ਰੁ. 43,411-96. ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਲਈ 1 ਕਲੋਮ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ 39,031-06 ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ.. ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ। ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(9) ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜੁਲਾਈ 1987 ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 235 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2 ਮਾਰਚ, 1988 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 7 ਮਾਰਚ, 1990 ਨੂੰ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਨੁਲੱਗ P-3 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਫੰਡ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਉਸਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ 1

ਜਾਇਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਸੀ । ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 2,000 ਰੁਪਏ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭੀਮ, ਜੇ. ਜੇ.

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ।—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2740 ।

14 ਅਗਸਤ, 1991

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਕਲਾ. 226— ਪਾਸਪੋਰਟ—ਦਾ ਹੱਕ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤਾ— ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਸੱਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ—ਦੋਸ਼ੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਲਏ ਗਏ, ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ— ਰਿਪੋਰਟ ਉਸ 'ਤੇ ਨਕਸਲਵਾਦੀ ਕਾਰਕੁਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ—ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ—ਗੱਖਿਆ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ—ਆਰਪੀਓ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਐਕੋਰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੇਤਰੀ ਪਾਸਪੋਰਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ : -

ਕੇਸ ਦੀ ਸੰਮਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;